

alergă la Leși și ceru ajutoru. Polonii i dederă; și elu venindu în Moldova, se uni cu Irimiea Movilă; apoi porniră asupra lui Michaiu. Însă Irimiea Movilă, ca să încuree și mai multu pe Michaiu, trămisese pe fratele său, Simion Movilă, în Muntenia, ca să cuprindă țera și să se facă Domnu. Michaiu cum auzi, alergă mai ântei asupra a-cestuia, îlu bătù și-lu alungă din țeră; apoi se întorse asupra lui Irimiea și Sigismund Batori; și când armata lui Michaiu ajunsă în fația armatei moldovenesi, Moldovenii nu voră să se bată; ei strigară cu toții: Să trăescă Michaiu, Domnulu Românilor! Atunci Irimiea Movilă, spăimântatu, fugi în Polonia. În această ți, se putea dice, c'a înviétu bravulu Traian! căci Michaiu, unisse mai tótă Dac'ea sub Domniea sa. Elu acum se numia **Domnulu Munteniei, Transilvaniei și Moldovei!** În această ți fericită, toți Români din Dacia lui Traian, putură să se îmbrăcișeze ca frații, plini de bucurie! Ei se bucurau, creșându pe Michaiu, unu alu doilea Traian!— Însă vai! Elu nu putù fi așa; căci pe de o parte ura tutuloru streiniloru, se îndoiră în contra Românilor; ér' pe de alta, această mărire neașteptată, orbi și chiar pe eroulu Michaiu. Elu începù dar' a se arătă cam nepăsatoru cătră Români, cu care căștigasse atâtea mari bătălii; ér' mai cu sémă pe țerani, îi nedreptăți și mai multu; căci îi dadù cu totul în stăpânirea boeriloru, întocmai ca pe nise servi.

Acastă nepăsare a lui Michaiu, făcù pe Români să-și pérđă curagiulu cu totul; în câtu, de-aci 'nainte, ori câte lupte mai avură ei, Michaiu pe tóte le perdù. Ba încă ajunsă pên'acolo, că pe lúngă perderea Domniei ce căpétasse asupra Transilvaniei și Moldovei, perdù și chiar Domniea țerei Muntenesi; căci Sigismund, cu ajutorulu Unguriloru, căpétasse din nou domniea Transilvaniei; ér' în Moldova, Irimiea Movilă, venindu c'o armată numerósă de Poloni, se așeșase ér' domnu. Ba încă, Polonii mersesseră pên'n Muntenia și pussesseră Domnu în loculul lui Michaiu pe Simion Movilă, fratele lui Irimiea. Dar' Michaiu, totu nu-și perdù curagiulu; ci se duse la împératulu Nemțescu, Rudolf, și-i cerù ajutoru, promițendu-i că, de va căpétă Domniea sa, îlu va ajutá și elu, ori când va cere împératulu. Rudolf, sciindu cine e Michaiu și ce ajutoru putea să aibă de la elu, în contra Turciloru mai cu sémă, i dede óste. Michaiu, în fruntea unei armate de 18 mii sldai, între care erau: Nemți, Unguri, Cozaci și puçini Români, mersă, împreună și cu unu generalu nemțescu, Basta, să cuprindă mai ântei Transilvania. Însă, Sigismund Batori, îi aștepta c'o armată de 25 mii ostași. Cu tóte aceste bravulu Michaiu îlu învinsă, și-lu făcù să fugă în Moldova, la Irimiea Movilă. Resboiulu acesta fu în ziua de 3 Augustu 1601. Dupě căștigarea acestei bătălii, și care fu cea mai de pe urmă pentru Michaiu, generalulu Basta avëndu mare ură pe Bravulu Domnu, și să soldațiloru, să se ducă și să prade în tóte părțile. Ér' dupě acesta, începù a'vinovăți pe Michaiu, că elu aru fi dându voe să prade. În ziua de 19 Augustu, anulu 1601, adevă dupě 10 zile de la bătăliea cu Sigismund Batori, Michaiu stă în cortulu său, așeșatu pe unu delișoru, aprópe de tîrgulu Turda, în Transilvania. În această ți de tristeță pentru Români, Michaiu își vėđù cortulu încupjuratu d'o mulțime de soldați Unguri și Nemți; și, nesciindu ce însemnă asta, eși să întrebe. Atunci innaintă spre dēnsulu unu căpitanu, nu-